

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Formació i sinodalitat

FOTO: VATICAN MEDIA

Una de les orientacions per a aquest nou curs que estem iniciant a la diòcesi fa referència a la importància de la nostra formació com a cristians, i especialment en referència al treball sobre la sinodalitat impulsat pel papa Francesc i pel papa Lleó.

Va ser el papa Francesc qui, en el seu moment, convocà el Sínode de Bisbes per tractar el tema «Per una Església sinodal: participació, comunió i missió». I va promoure la participació de tot el Poble de Déu en la preparació d'aquest sínode que va tenir dues etapes, una l'any 2023 i la segona l'any 2024.

Nosaltres, com a diòcesi, hem participat en la preparació d'una etapa i l'altra i a un bon nombre de parròquies, comunitats i moviments s'han creat grups de treball que han reflexionat sobre les propostes de la Secretaria General del Sínode, i hem fet arribar les nostres aportacions i con-

clusions a través de la Conferència Episcopal.

Ara ens trobem en una nova fase d'aplicació dels treballs del Sínode. A l'assemblea de Bisbes de l'any 2024 s'aprovà el Document final i d'aquest document s'han publicat unes «Pistes per a la fase d'implementació del Sínode» a tota l'Església universal. És per aquest motiu que a totes les diòcesis s'ha creat un equip sinodal format per preveres, diaques, religiosos i laics representatius de la vida diocesana per impulsar aquest treball a la nostra diòcesi.

Es tracta d'un document que, com el seu nom indica, ofereix «pistes» per fer aquest treball conjunt. La seva lectura i reflexió ens pot donar orientacions per organitzar una formació en l'àmbit diocesà en clau més missionera i sinodal que ens ajudi a créixer com a membres de l'Església diocesana.

Necessitem aquesta formació per viure la nostra missió i poder ser veritables testimonis enmig de la nostra societat. En aquesta formació, com moltes vegades he dit, és important aprofundir en la Paraula de Déu, i per això seria necessari la creació de grups de formació bíblica a les parròquies i grups de pregària personal i comunitària a partir dels textos sagrats, especialment de l'evangeli. Necessitem una formació que sobretot tingui en compte la dimensió més profunda i interior, la dimensió espiritual i de fills de Déu sobre la qual es fonamenta tota la vida i l'acció de l'Església.

Una formació que, a més, puguem compartir conjuntament tots, clergues, laics i consagrats, organitzant grups de formació a escala parroquial o arxiprestal en les comunitats, les institucions diocesanes, les associacions i els moviments. Tots estem implicats en aquest treball de formació per a la missió, perquè el Senyor comparta amb tots i cadascun de nosaltres.

ENTREVISTA

La Reforma luterana

JOSEP CASTANYÉ SUBIRANA

Després dels estudis ordinaris de teologia i d'una breu etapa pastoral, el Dr. Josep Castanyé va poder formar part de l'equip de treball de l'Institut Ecumènic de la Facultat de Teologia de la Universitat de Münster (Alemanya). La seva tesi doctoral la va centrar en el teòleg protestant Alfred de Quervain. Ara, recollint, refent i completant molts dels articles i estudis sobre el tema, acaba de publicar *La Reforma Protestant. Inicis i consolidació* (Sant Pacià Books. Universàlia 7).

Què mostra el llibre?

Segueix les primeres passes, que van des de les tesis de Luter sobre les indulgències fins a l'establiment i la formulació de la doctrina i confessió de fe que va donar unitat a totes les esglésies i comunitats sorgides de la Reforma. Esperits atents van percebre el perill de possibles divisions i van treballar per unificar tant la doctrina com per aconseguir una confessió de fe que englobés les noves esglésies, fins que es va arribar a la Fórmula de la Concòrdia de l'any 1580.

Com definiria la «teologia de Luter»?

Expressat d'un forma ben breu: és la teologia que situa l'home directament davant Déu. Segons Luter, hi ha dues realitats: Déu i l'home. I, segons la seva teologia, l'home es mou sempre a la presència de Déu; i és en aquesta relació amb Déu que l'home, guiat únicament per la seva fe en la Paraula de Déu, va seguint el seu camí cap a la salvació.

Per què no era acceptable per a les altres comunitats eclesials?

Luter va lluitar insistentment per imposar aquesta visió, deixant de banda o negant tota institució humana o eclesial que pogués fer ombra a aquesta visió. Les causes del seu èxit són múltiples i difícils de valorar. Es poden citar la situació deplorable de l'Església catòlica del moment, l'actitud inflexible del reformador, la col·laboració de molts prínceps i ciutats alemanyes...

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Preguem al Senyor

Aquest és l'escrit i la pregària que una noia, membre d'una comunitat cristiana en la qual va aprendre a seguir Jesús, estimant i servint, ha adreçat a la seva comunitat. Després de gaudir dels serveis de la comunitat en la seva infància i adolescència. Fou monitorea del centre d'esplai i catequista. El seu desig d'estimar refermant el compromís amb els més desfavorits, la portà, acabats els estudis universitaris i la preparació específica corresponent, a treballar en una ONG en la qual desenvolupa una tasca de promoció de la dona africana. Havia rebut molt i generosament ho ha volgut oferir als altres. «Digues-los que facin el bé, que s'enriqueixin de bones obres, que donin generosament, que sàpiguen compartir» (1Tm 6,18).

«Avui és un dia trist. A Goma, on he estat més d'un any i mig, avui han passat moltes coses. Les forces rebels han avançat posicions fins arribar a prendre pràcticament la ciutat. Això ha provocat molts desplaçaments de població, i fins i tot la gent dels camps de refugiats han hagut de moure's un cop més. Aquest matí ens ha arribat la notícia que

una monja, la Maria, ha estat atacada i li han tallat els dos peus. En aquest moment s'està recuperant de l'amputació, havia perdut molta sang. Els meus col·legues d'altres ONG han hagut de ser evacuats també. Altres amics, europeus i del país amb les seves famílies, s'han quedat a Goma.

La impotència és enorme. La tristesa, també. Jo voldria unir-me, en la distància, a la vostra pregària de Taizé de cada dimecres per apropar-vos una mica a ells i que sentin que estem junts en aquests moments de misèria humana que estem i estem vivint.

És per això que vull pregar: pels meus amics del Congo i per tots els pares i germanes i pels infants de Goma, per totes les famílies dels camps de desplaçats i pels cooperants humanitaris del país... preguem al Senyor.»

Després d'escoltar la lectura d'aquest escrit i la invocació a la pregària amb què acaba, en el silenci que seguí, suma dels silencis de tots els presents, una sentida pregària comunitària s'enlairà vers el Pare de tots.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Programar desde el Amor y la Esperanza

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Las programaciones de inicio de curso nos abren a una perspectiva esperanzadora. Ante nosotros asoman días en los que sembraremos amor a Dios y servicio a los hermanos. Ordenamos, sistematizamos; la alegría se hermana con el anhelo de cooperar a la extensión de la voluntad de Dios.

Quizás en este caminar podremos encontrar momentos difíciles, situaciones de sufrimiento; pero, por encima de todo sabemos que el entregar la vida por amar posee una misteriosa fecundidad, como el grano de trigo que, al caer en tierra, no permanece solo, sino que muere y da fruto (Jn 12,24). Nos lo recordaba el Papa en una cercana Audiencia General (27.08.25). En una profunda

oración pedimos a Dios que en el sufrimiento «nos dé la fuerza para perseverar en el amor, conscientes de que la vida ofrecida libremente por amor nadie nos la puede quitar».

Al inicio de cada programación, miramos hacia el amor que Dios nos tiene, abrimos nuestro corazón a la esperanza y, como al clarear el día, rogamos: Por la mañana sácanos de tu misericordia, y toda nuestra vida será alegría y júbilo. Baje a nosotros la bondad del Señor y haga prósperas las obras de nuestra manos. Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos (Sal 89,14.17).

A María, la buena Madre, le rogamos que interceda para que conscientes del bien recibido, nos entreguemos a la voluntad del Padre.

Lectures de la missa diària i santoral

22. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Esd 1,1-6 / Sl 125 / Lc 8,16-18]. Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).

23. □ Dimarts [Esd 6,7-8.12b.14-20 / Sl 121 / Lc 8,19-21]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí. Santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona. Sant Andreu, mr.; sant Lli o Linus, papa (tosca, 67-76) i mr.

24. □ Dimecres [Esd 9,5-9 / Sl: Tb 13 / Lc 9,1-6]. Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868, i província eclesiàstica de Barcelona; festa de precepte a Barcelona ciutat). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Pacífic, prev. franciscà; beat Marc Criado, prev. trinitari.

25. ■ Dijous [Ag 1,1-8 / Sl 149 / Lc 9,7-9]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva). Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, vg. Beates Carme, Rosa i Magdalena Fradera, missioneres del Cor de Maria, vgs. i mrs. l'any 1936.

26. ■ Divendres [Ag 2,1b-10 / Sl 42 / Lc 9,18-22]. Sants Cosme i Damià (anomenats *els sants metges*), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics. Sant Nil, abat; santa Justina, vg. i mr.

27. □ Dissabte [Za 2,1-5.10-11a / Sl: Jr 31 / Lc 9,43b-45]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633). Sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.

28. ■ † Diumenge vinent, diumenge vinent XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Am 6,1a.4-7 / Sl 145 / 1Tm 6,11-16 / Lc 16,19-31]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, màrtirs a Nagasaki (s. XVII). Sant Simó Rojas, prev. trinitari, de Valladolid; santa Eustoqui, filla de santa Paula. Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

DIUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

Lectura de la profecia d'Amós (Am 8,4-7)

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el dissabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre». El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan».

Salm responsorial (112)

R. Lloeu el Senyor, que treu el pobre de la cendra.

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Primer de tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súplices i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestetat. Preguar així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoni sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet herald i apòstol, mestre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin pertot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 16,1-13)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: «¿Què és això que sento dir de tu? Dona'm comptes de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns.»

L'administrador va pensar: «¿Què podré fer, ara que el meu amo em despatxa de l'administració? Per cavar, no tinc prou força; anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdré l'administració.»

I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: «¿Quant deus al meu amo?» Ell li contestà: «Cent bidons d'oli». Li digué: «Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta». A un altre li digué: «I tu, ¿quant deus?» Li contestà: «Cent sacs de blat». Li diu: «Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta». I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: «Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum».

I jo us dic: guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a casa seva.

L'home que és fidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor.

Per això, si no fóssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, ¿qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fóssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, ¿qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

Lectura de la profecia de Amós (Am 8,4-7)

Escuchad esto, los que pisoteáis al pobre y elimináis a los humildes del país, diciendo:

«¿Cuándo pasará la luna nueva, para vender el grano, y el sábado, para abrir los sacos de cereal —reduciendo el peso y aumentando el precio, y modificando las balanzas con engaño— para comprar al indigente por plata y al pobre por un par de sandalias, para vender hasta el salvado del grano?».

El Señor lo ha jurado por la Gloria de Jacob: «No olvidaré jamás ninguna de sus acciones».

Salm responsorial (112)

R. Alabad al Señor, que alza al pobre.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteo (1Tm 2,1-8)

Querido hermano: Ruego, lo primero de todo, que se hagan súplicas, oraciones, peticiones, acciones de gracias, por toda la humanidad, por los reyes y por todos los constituidos en autoridad, para que podamos llevar una vida tranquila y sosegada, con toda piedad y respeto. Esto es bueno y agradable a los ojos de Dios, nuestro Salvador, que quiere que todos los hombres se salven y lleguen al conocimiento de la verdad.

Pues Dios es uno, y único también el mediador entre Dios y los hombres: el hombre Cristo Jesús, que se entregó en rescate por todos; este es un testimonio dado a su debido tiempo y para el que fue constituido heraldo y apóstol —digo la verdad, no miento—, maestro de las naciones en la fe y en la verdad. Quiero, pues, que los hombres oren en todo lugar, alzando unas manos limpias, sin ira ni divisiones.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 16,1-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos:

«Un hombre rico tenía un administrador, a quien acusaron ante él de derrochar sus bienes. Entonces lo llamó y le dijo: «¿Qué es eso que estoy oyendo de ti? Dame cuenta de tu administración, porque en adelante no podrás seguir administrando.»

El administrador se puso a decir para sí: «¿Qué voy a hacer, pues mi señor me quita la administración? Para cavar no tengo fuerzas; mendigar me da vergüenza. Ya sé lo que voy a hacer para que, cuando me echen de la administración, encuentre quien me reciba en su casa».

Fue llamando uno a uno a los deudores de su amo y dijo al primero: «¿Cuánto debes a mi amo?» Este respondió: «Cien barriles de aceite». Él le dijo: «Toma tu recibo; aprisa, siéntate y escribe cincuenta».

Luego dijo a otro: «Y tú, ¿cuánto debes?» Él contestó: «Cien fanegas de trigo». Le dice: «Toma tu recibo y escribe ochenta». Y el amo alabó al administrador injusto, porque había actuado con astucia. Ciertamente, los hijos de este mundo son más astutos con su propia gente que los hijos de la luz. Y yo os digo: «Ganad amigos con el dinero de iniquidad, para que, cuando os falte, os reciban en las moradas eternas».

El que es fiel en lo poco, también en lo mucho es fiel; el que es injusto en lo poco, también en lo mucho es injusto. Pues, si no fuisteis fieles en la riqueza injusta, ¿quién os confiará la verdadera? Si no fuisteis fieles en lo ajeno, ¿lo vuestro, quién os lo dará?

Ningún siervo puede servir a dos señores, porque, o bien aborrecerá a uno y amará al otro, o bien se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero».

COMENTARI

Superem-nos amb esforç i habilitat, però sense enganys

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Tant avui, com en temps de Jesús, ens podríem trobar amb persones que han triomfat en les seves vides, fent trampes i enganyant els altres, per tal d'afavorir els seus propis interessos.

Persones que sense gaires escrúpols han intentat aprofitar-se dels altres, encara que això provoqués greus conseqüències en aquells que extorsionaven.

De sempre ha estat una pràctica tan generalitzada, que Jesús mateix ens la posa d'exemple, per mostrar l'habilitat i astúcia que algunes persones tenen per fer el mal i aprofitar-se dels altres; encara que els costi lluitar-hi. De cap manera Jesús lloa les seves accions, però diu d'aquesta forma d'actuar, que de vegades: «en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum».

Potser ho veuen com un gran joc en el que tot val, i del que es tracta és d'aprofitar-se dels que viuen més descuidats o són més dèbils. Per desgràcia, diferents persones s'han enriquit i han triomfat d'aquesta manera.

Aquesta injusta pràctica, li serveix a Jesús per explicar, que els fills de la llum, els que volen ser els seus bons deixebles, no han d'actuar mai d'aquesta manera; però sí, que han de ser conseqüents, valents i decidits per obrar el bé, posant-hi tot el seu interès i esforç.

Si som justos i fidels quan hem d'actuar en mig dels béns que valen poc (els d'aquest nostre món); també ho serem amb els de més valor (els que ens ofereix el Senyor).

Jesús ens dona un advertiment: «no podeu servir a dos amos... no podeu ser servidors de Déu i de les riqueses».

Tots podem experimentar unes dificultats, que es converteixen en una gran temptació, i és que les qüestions materials les veiem, i si ens van bé en podem gaudir dels seus avantatges, i aquest fet ens pot enlluernar.

En canvi, els béns de l'Esperit no els captem amb la mateixa facilitat i sovint no n'experimentem els seus avantatges immediats i palpables; se'ns demana tenir confiança, esperança, constància; i si volem seguir el camí recte, també ens podem trobar amb dificultats i contratemps, que ens enterboleixin el camí i ens produeixin cansament, desànim, i fins hi tot sofriments de tota mena.

La riquesa d'aquest món és enganyosa, però ja que no en podem prescindir, Jesús ens ensenya a utilitzar-la bé, servint i estimant els altres.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 22 de setembre, a les 17.15 h. Mons. Cristau presideix la Missa a la parròquia de Sant Cristòfol de Terrassa amb motiu de l'inici de curs de l'escola parroquial Ramon Pont.

Dimarts 23 de setembre, a les 19.30 h. Missa d'inici de curs al Seminari.

Dimecres 24 de setembre, a les 10.30 h. Mons. Cristau assisteix a la Missa a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè, a Barcelona, patrona de la Província Eclesiàstica.

Divendres 26 a diumenge 28 de setembre. El bisbe Salvador presideix el pelegrinatge a Lourdes de l'Hospitalitat interdiocesana de la Mare de Déu de Lourdes.

Dissabte 27 de setembre, a les 9.00 h. Romiatge de l'arxiprestat de Montbui-Puiggraciós a Montserrat.

la Missa de Festa Major a Santa Maria del Prat a Llinars del Vallès. Celebraren mossens del poble i veïns. Assistí l'alcalde i diversos regidors. Participà la colla gegantera que a l'ofertori va fer l'ofrena a la Mare de Déu.

Nou rector a Sant Antoni de Vilamajor i Alfou. A la parròquia de Sant Antoni de Vilamajor, Mons. Salvador Cristau va celebrar la Missa i va fer la presentació de Mn. Hernán Urdaneta, diumenge 14 setembre a les 12 del migdia, com a nou d'administrador parroquial de Sant Antoni de Vilamajor i Sant Julià d'Alfou. En l'homilia, el bisbe Salvador va reflexionar sobre la creu en la festa de l'Exaltació de la Santa Creu i també, en referència al

nou rector, sobre la necessitat de pregar pels pastors i ells pels fidels.

El Seminari de Terrassa inicia el curs amb 20 seminaristes. De l'11 al 13 de setembre, els seminaristes van viure la convivència d'inici de curs al Casal de la Visitació, a Can Xammar (l'Ametlla del Vallès), acompanyats pel bisbe Salvador. Enguany s'hi incorporen quatre nous seminaristes de Sabadell, Cerdanyola, Sant Cugat i Valldoreix, arribant al total de 20. Van ser dies de recés, formació i organització, que culminaren amb una visita i Missa a la parròquia de Sant Genís. El 15 de setembre es van trobar al santuari de la Mare de Déu de la Salut per posar-se sota l'esguard maternal de Maria.

Confirmacions

Parròquia del Sagrat Cor de Sabadell (14/09/2025)

A més a més...

Concert d'orgue del 93è aniversari de la Sagrada Família de Terrassa. El diumenge 28 de setembre de 2025 a les 18 h, la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa acollirà un concert d'orgue amb Jürgen Essl, amb motiu del 93è aniversari de la parròquia.

Concert d'orgue pels 125 anys del mestre Josep Maria Ruera. El diumenge 21 de setembre a les 17.30 h, a Sant Esteve de Granollers, hi haurà un concert d'orgue pels 125 anys del mestre Josep Maria Ruera.

Festival Har Tabor 2025 a Montmeló. El dissabte 4 d'octubre, de 16 a 23.30 h a Can Guitet, els joves gaudiran d'oració, concerts i testimonis per descobrir esperança i comunitat, en el Festival Worship Har Tabor 2025. Les entrades ja estan disponibles, amb beques i ajuts econòmics.

Notícies

Festa Major a Llinars del Vallès. El dilluns 8 de setembre, Mn. Fidel Catalán, vicari general, va presidir

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Formación y sinodalidad

Una de las orientaciones para este nuevo curso que estamos iniciando en la diócesis hace referencia a la importancia de nuestra formación como cristianos, y especialmente en lo referente al trabajo sobre la sinodalidad impulsado por el papa Francisco y por el papa León.

Fue el papa Francisco quien, en su día, convocó el Sínodo de Obispos para tratar el tema «Por una Iglesia sinodal: participación, comunión y misión». Y promovió la participación de todo el Pueblo de Dios en la preparación de este sínodo que tuvo dos etapas, una en 2023 y la segunda en 2024.

Nosotros, como diócesis, hemos participado en la preparación de una y otra etapa y en un buen número de parroquias, comunidades y movimientos se han creado grupos de trabajo que han reflexionado sobre las propuestas de

la Secretaría General del Sínodo, y hemos hecho llegar nuestras aportaciones y conclusiones a través de la Conferencia Episcopal.

Ahora nos encontramos en una nueva fase de aplicación de los trabajos del Sínodo. En la asamblea de Obispos del año 2024 se aprobó el Documento final y de este documento se han publicado unas «Pistas para la fase de implementación del Sínodo» en toda la Iglesia universal. Por este motivo, en todas las diócesis se ha creado un equipo sinodal formado por presbíteros, diáconos, religiosos y laicos representativos de la vida diocesana para impulsar este trabajo en nuestra diócesis.

Se trata de un documento que, como su nombre indica, ofrece «pistas» para realizar este trabajo conjunto. Su lectura y reflexión puede darnos orientaciones para organizar una formación

a nivel diocesano en clave más misionera y sinodal que nos ayude a crecer como miembros de la Iglesia diocesana.

Necesitamos esta formación para vivir nuestra misión y poder ser verdaderos testigos en medio de nuestra sociedad. En esta formación, como muchas veces he dicho, es importante partir de la Palabra de Dios y profundizar en ella, y por eso sería necesario la creación de grupos de formación bíblica en las parroquias y grupos de oración personal y comunitaria a partir de los textos sagrados, especialmente del evangelio. Necesitamos una formación que tenga en cuenta sobre todo la dimensión más profunda e interior, la dimensión espiritual y de hijos de Dios sobre la que se fundamenta toda la vida y la acción de la Iglesia.

Una formación que, además, podamos compartir conjuntamente todos, clérigos, laicos y consagrados, organizando grupos de formación a nivel parroquial o arciprestal en las comunidades, instituciones diocesanas, asociaciones y movimientos.

Todos estamos implicados en ese trabajo de formación para la misión, porque el Señor cuenta con todos y cada uno de nosotros.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

